

chúng ta vừa ký một *Quy tắc Danh dự*. Thực tế, khi nhìn vào đồng 1 đô-la, bạn sẽ thấy hình Geogre Washington hiện lên. Ở mặt sau, còn thể hiện sự nghiêm trang hơn với dòng chữ: *IN GOD WE TRUST*.

Nhưng hãy nhìn vào những quyền mà chúng ta có với vật trao đổi phi tiền tệ. Chúng ta có thể lấy một chiếc bút chì từ chỗ làm, một lon Coca từ tủ lạnh và tìm một lý do để giải thích tất cả những điều đó. Chúng ta có thể không trung thực mà không hề nghĩ mình thiếu trung thực. Chúng ta có thể ăn cắp khi lương tâm vẫn ngủ say.

Làm thế nào có thể khắc phục được điều này? Chúng ta cần thức tỉnh mối liên kết giữa đồng tiền có hình thức phi tiền tệ và xu hướng gian lận của chúng ta. Chúng ta cần nhận ra là một khi tiền mất cách chúng ta một bước chân, chúng ta sẽ gian lận bằng một cách lớn hơn mình có thể tưởng tượng. Chúng ta, với tư cách là một cá nhân hay một quốc gia, cần thức tỉnh về điều này.

Tại sao? Một mặt, thời kỳ của tiền đã sắp kết thúc. Tiền là sự nổi dài của lãi suất ngân hàng – họ muốn thoát khỏi nó. Mặt khác, các công cụ điện tử đem lại rất nhiều lợi nhuận. Lợi nhuận từ các thẻ tín dụng của Mỹ tăng từ 9 tỷ đô-la năm 1996 lên mức kỷ lục 27 tỷ đô-la năm 2004. Các chuyên gia phân tích của ngành ngân hàng cho biết vào năm 2010 sẽ có 50 tỷ đô-la trong các giao dịch điện tử mới và gần gấp đôi con số đó được xử lý bằng Visa và Master Card năm 2004. Vì vậy, câu hỏi đặt ra là làm thế nào chúng ta có thể kiểm soát xu hướng gian lận của mình. Chúng ta có thể làm gì khi tiền mặt không còn phổ biến nữa.